

חרבה ויבשה, בגין דאיגון גרמי דיתכונין מגיה מײַן על אין, ושביגתא אשთארת יבשה, הָדָא הוּא דכתיב (בראשית א ט) יְקֻוּ הַמִּים מִתְחַת הַשָּׁמִים אֶל מָקוֹם אֶחָד ותראה הייבשה.

וכל מאן דעבד צדקה במספנא גרים הוּא נָהָר דיתmeshׂ מען דאייה אימא עלאה, להשכות את הגון דאייה ד' דלה מספנא, ענג אייה יוּם שבת, ומאן דמקיים בה ענג שבת גרים לאשכחאה היה ד', וזהו עבי אטמל ואטקורי נָהָר, ומאן דאית ליה רשות למעבד ענג שבת ולא עבד, אתהפה ליה ענג לגגע צרעת, וחריב ביתיה ומוגיה, וכן עניה אייה אוריתא דעל פה ודא,iae ואייה קבלה כה מתקבל מבעל צדקה, דאייה אוריתא דכתב, כה איזלט לגבייה לקיבלה אטקריאת הלכה, כה מתקבל מגיה אטקריאת קבלה, ובזהו זמגא אייה פלייגת מה דיהבין לה לעבדין דילה ולבניין ולעלמין דילה, כמה דאת אמר (משל לא טו) ותתן טרף לבייה וחק לבערותיה, ומקבלין דין מן דין, מהו א דמקבלים מינה.

בעל קבלה אייה עמודא דאמצעיתא, ואייה קבלת מיניה, ובאן אחר קבלת מגיה בימינה, בגין דעליה אמר כי ימינה פשיטה לקל שבים, הלכה

איה מسطרא דשמאלא, קבלה (דף נח ע"ב) היא מسطרא דימינה, הלה בשמאלא לגביה בעלה, וקבילת מביה בימינה ונחתא מליא לגביה צדיק, ובגין דא (תהלים לו כה) לא ראיתי צדיק בעזב וכו', ובמאי) וכך נחתא מליא לגביה בעלה דאייה ו', בהר דאתמשך מעדן, ו' על بد' ועתעניתה, ומה דתוה צדק אתענית צדקה לגביה עני דאייה צדיק.

והו נחר עליה אטמר שמש בשבת צדקה לעניים, ועליה אטמר (משלו יד לד) צדקה תרומים גוי, ומה דתות צדק דיבנא, אתענית רחמי, וכל ספירן על שמה אתקראי, מאוני צדק אبني צדק אייפת צדק והין צדק (ויקרא יט לו), כד אתרחק מינה בעלה דאייה רחמי, מאוני צדק טרין דרוועין, אبني צדק טרין סמכי קשות, הין צדק צדיק, וכך עמודא דאמצעיתא מרחיק מינה אייה משפט, וביה בתיב (תהלים עה ח) כי אלהים שופט זה ישפיל זה ירים, זה ישפיל מאן דגרים לאשפלה לשכינתא מתרה, וזה ירים מאן דגרים לסלקה לה מתרה, דחויבין דישראל אינון אשפילן לה למתתא, וזכוון דלהון סלקיין לה לאתרה, הוא זפאה אייה מאן העbid זכוון לסלקה לה לאתרה.

ועוד שכינתא אייה שלוחה הלו, מאן קון דיליה דא

ירושלים, ולעילא קון דיליה ההוא דאתמר ביה (שמות לד ז) ובכח לא יבכה, ודא מטטרו"ן, עלייה אתמר אל תשככל בקנקון אלא במה דאית ביה, ודא איהו כי יקרה קון צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ (דברים כב ו), בכל עץ דא גוף וברית, צדיק איהו ברית ואיהו פ"ל, עץ דא עמודא דאמצעיתא, או על הארץ דא אימא תהאה, אפרחים תריין דרוועין, או ביצים תריין שוקין, והאם רבעצת דא אימא עלאה, שליח תשלה את האם דא אימא תהאה את ודי.

שליח תשלה, הדא הוा דכתיב (בראשית ח) וישלח את היונה מאתו, ואתמר בעקב (שם כז ל) ויהי אף יצא יצא, קיבל שליח תשלה, ואינון תריין דרוועין שביגריש"ן ואינון תריין תרוכין, ודא איהו שליח תשלה את האם, ואת הבנים תקח לך, אלין שית פרקיין דאיןון בתרי דרוועין, אשטארת ה' ד' בלוא ו', מאן גרים לה תרי תרוכין, אלא בגין דערין בנהא על פקודי אורניתא עשה ולא תעשה, הדא הוा דכתיב (ישעה נ יח) ובפשיעיכם שלחה אמכם.

וירסף שליח את היונה מאתו (בראשית ח י) דא עמודא דאמצעיתא, מאן גרים דא דאתפרקת מגניה,

בְּגַיִן דִּיְשְׁרָאֵל עֲבָרוּ עַל אֹרְבִּיתָא, וַיְחַל עוֹד שְׁבָעַת יְמִים אַחֲרִים (שם) (נ"א וַיַּלְכֵל אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יִסְפֵּה שׁוֹבֵ), דָא ז', יָמָא שְׁבִיעָה דְכָלִיל שְׁבָע שְׁבָתוֹת, וּמְאוֹן גָּרָם דָא תְּרִכָּת מִפְיהָ, בְּגַיִן דְעַבְרוּ יִשְׁרָאֵל עַל אֶת שְׁבָת וַיּוֹמִין טְבִינָה וְאֹתָהּ בְּרִית.

מִסְטְּרָא דִּיצָּחָק דָאַיְהוּ רָאשׁ הַשָּׁנָה, אַתְמָר בֵּיה (שם) וַתָּבָא אַלְיוֹ הַיּוֹנָה לְעַת עָרָב, וְדָא עָרָב דִּיצָּחָק, וּמִסְטְּרָא דִצְדִּיק אַתְמָר בָּה (שם) וַהֲגָה עַלְהָ זִית טְרֵף בְּפִיה, וַיַּדַּע נָח כִּי קָלוּ הַמִּים מִעַל הָאָרֶץ, וּבְכָל אָתָר דָלָא אַשְׁבָּחָת לְתָתָא דִיּוֹקָנָא דְבָעָלה בְּאֹרְבִּיתָא, לֹא הָתָות שְׁרִיאָעָלָה, הָדָא הוּא דְכִתְבֵּי (שם ט) וְלֹא מַצְאָה הַיּוֹנָה מִנּוֹחָה לְכָפֵר גַּלְגָּלָה בְּגָלוֹתָא, מִיד דַאשְׁבָּחָת בְּעַלְהָ לְרַעֵיא מֵהַיְמָנָא, שְׁרִיאָעָלָה וְלֹא חִזְרָת לְתִיבָּה, הָדָא הוּא דְכִתְבֵּי (שם יב) וְלֹא יִסְפֵּה שׁוֹבֵ אַלְיוֹ עוֹד, וְעַל דָא אַתְמָר (שם ב כד) עַל פָּנֵי עַזְבָּא אִישׁ אָבִיו וְאֶת אָמוֹנוֹ וְגֹמֶר, אֲיַהֵי אַתְדִּבְקָת בֵּיה וְאֲיַהֵו בָּה.

בְּהַהְוָא זָמָנָא וַיִּפְתַּח נָח אֶת חָלֹזָן תִּתְיָבָה אֲשֶׁר עָשָׂה (שם כד), וַנִּפְקֹדוּ בְּלָהָו וְאַזְלָו לְגַבֵּי יוֹנָה וּבְעַלְהָ, וַאַתְמָר לְגַבֵּי נָח וַיִּפְתַּח נָח, מָאִי וַיִּפְתַּח נָח, אַלְאָ רַמְיוֹן וַתִּפְתַּח וַתְּרִאָהוּ אֶת הַיּוֹלֵד (שמות ב כד), אַדְנָנִי שְׁפָתִי

תְּפִתְחָה, וְדֹא יִשְׂרָאֵל דְּפִתְחִין בְּתִיּוּבָתָא בְּבִכְיָה, וּמִיד וְתְּחִמּוֹל עַלְיוֹ.

וְעוֹד שְׁכִינַתָּא אַתְּקָרִיאָת חָג, בְּכָל זְמָנֵין וַיּוֹמִין טְבִינֵן,
חָג דִּתְלָת רְגָלִין, דְּאַתְּמָר בְּהַזּוֹן (שְׁמוֹת כג יד) שְׁלַש (ז'
נֶט ע"א) רְגָלִים תְּחֻג לֵי בְשָׁנָה, וּבְגִינָה יְרָאָה כָּל זְכוּרָה,
לְקַיְיָמָא זְכוּר וְשְׁמֹר זְכוּר לְזְכוּר וְשְׁמֹר לְבִקְבָּה, כְּלָתוֹ
אַלְיָין דָאָזְלִין לְאַסְטְּבָלָא (נ"א לְאַתְּבָלָא) בְּשְׁכִינַתָּא,
צְרִיכִין לְמִיחָב לָה דָוּרָנוֹא, הַדָּא הוּא דְכִתְיב (דברים טז טז)
וְלֹא יְרָאָה אַת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצְרִיךְ לְמַחְדִּי בָה, הַדָּא
הָוּא דְכִתְיב (שם) וִישְׁמָחַת בְּחִגָּה, דָאִיהִי חֲדוֹא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוּא אַתְּקָרִיאָת, וּמְאוֹן דָאָזְיל לְמַחְמֵי לָה צְרִיךְ
לְגַנְטָרָא גַּרְמִיה מַעֲצִיבָג, דָאִיהִי לִילְיָית חַשּׁוֹכָא עַצְבּוֹן
שְׁאֹל טְחוֹל, דָאִיהִי מָוָם, וּעֲלִיה אַתְּמָר (וַיִּקְרָא כא יח') כָּל
אֲשֶׁר בֹּו מָוָם לֹא יָקְרָב.

אִישׁ בְּמִתְבָּנָת יָדוֹ דֹא שְׁכִינַתָּא עַלְיוֹה, דַעַלְה אַתְּמָר
(משלוי בא יד) **מַתָּן בְּסִתְרָא יְכָפָה אָפָה, בָּגִין דָאִיהִי**
סְתִיְמָא, עַזְלָם הַבָּא קַרְבִּין לָה מִתְבָּנָה, וּעַלְה אַתְּמָר
יְשָׁמָח מְשָׁה בְּמִתְבָּנָת חַלְקָו, בָּגִין דִמְתָת אֱלֹהִים הִיא,
כְּבִרְכָת יְהוָה אֱלֹהִים אָשֶׁר בָּתָן לְךָ דֹא שְׁכִינַתָּא
תִּתְאָה, חַד מִסְטָרָא דִימִינָא בְּרָכָה, וְחַד מִסְטָרָא
דְשַׁמְּאָלָא מִתְבָּנָה.

וועוד שכינתא איה חשבון תקופות ומזלות ומולדות
ויעבורין, ארבע תקופן דאתקריאו ארבע
תקופות, ולכל תקופה תלת ירחין, ובהן תריין עשר
מזלות, ואינון לקבל תריין עשר שבתין דישראל, וכלא
אתקשר בהאי שמא אדב"י, איה שכינתא תפאה,
תקיפה באربع תקופין, לאינון מسطרא דשMAIL חזק
תקיה, ואינון אל"ה דלית נו"ז יו"ד, וכלו תריין עשר
מזלות קשין מسطרא דדין, ובגין דמזונא קא אתיא
מביהו, אמרו מאירי מתניתין קשין מזונתו של אדם
בקרייתם סוף, דאתקרע בהן לתרין עשר קרעין.
ואינון ארבע תקופות תריין דרועין ותרין שוקין, תריין
עשר מזלות תריין עשר פרקיין דאית בהן,
ולקבליהו תריין עשר ירחי שתא, ואינון ו' ו' רזא
דעבורא ודא ירחא תלת עשר, דא א, ודא וא"ו, שתא
מתלת עשר ירחין, וביה צרייך להשוות שבת החמה עם
שנת הלבנה, וליחדא לוז במלחך האמצעי דאייהו
עמדו דאמצעיתא, ואם בר נש ידע למגני ולהשוות
שנת החמה עם שנת הלבנה וליחדא לוז, איהו ידע מתי
יהא פסח בחדר האביב, ובדא ישוון אבא ואמא ברא
וברתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד) ושמרתם ועשיתם כי
הייא חכמתכם וbijntchem, ושמרתם ועשיתם דא ויה, כי

היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהונ שווין אבא
ואמא ברא וברתא, בא' דהוא כתרא עללה, דאמרה
סיהרא עללה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתיר
אחד, ובגיניה אמרין בשבת ויוםין טבין וברישׁי ירחין,
כתיר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלכים המוגי מעלה,
מלך ומלכות.

ועוד איה מצות שחיטה כשרה בזרים (נ"א בגשים),
דאיבון בני נשא לדמיין לבערן, דאלין דלא
משתדל בואריתא צרייך למאבד בהון קרבניין
צלוותין, דיתקריבו לקודשא בריך הוא, ואם מתקרביין
בצלותין לקודשא בריך הוא, וסבלין כמה מכתשין,
הדא הוא דכתיב (תהלים מד בג) כי עלייך הורגנו כל היום
בחשבנו בצאן טבהה, אתה זיון זבחת עליו את
עלותיך ואת שלמיך וגומר (שמות כ כד), דדא שיזיב לוז
ממיתה דמלאך המתות, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ז) אדם
ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלין דעובדי יהו כבערן דחקלא דأكلין שלא
צלוותין, מיתת הון יהא כבערן דחקלא, ושהיט
לוז מלאך המתות מדה בנגד מדה, ולא עוד אלא בספין
פוגם קא שחית לוז, ואתקראי או נבללה, ועליהו אמר
(ישעה בו יט) נבלתי יקומו, מא' ספין פוגם דא סמא"ל אל

אחר, סְפִינָן פֶגְוָם וְדָאי אַתְקָרִי, וְאֵיהִ פְגִימָה סִמְמָות, טְרִיפָה וְגַבְלָה. (דף נט ע"ב) וּכְיוֹן דָא תִּיְהִיבּו בַּיְדֵיהָן כִּבְרָ קְבִילָו עֲבַשְׁיָהו, וּבְגַיִן דָא גַּבְלָתִי יְקוּמוֹן, וְכָל סִירְכָּאָן דִּסְמָם הַמְּמוֹת אַיְנוֹן רְגָלִין דִילָה, וְעַלְיִיהו אַתְמָר (משלוי ח ה) רְגָלִית יְוַרְדוֹת מְמוֹת וְגֻמָר, וּאַיְנוֹן ח"י סְרָכוֹת, עַלְיִיהו כתיב (בראשית ח כא) וְלֹא אָוְסִיף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת פֶל ח"י כְאֵשֶר עֲשִׂיתִי, לְאַיְנוֹן דְמַצְלִין ח"י בְּרָכָאָן דְצָלוֹתִין, (ומאן גָּרִים דְמַי טְוָפְנָא מְתַנְגְּרִין, מאן דְאַרְיךְ מֵיא דְזָרָע בְּרִית מִילָה בְגַדָה שְׁפָחָה גּוֹיָה זֹנָה) וְלֹעֲלָם וּוּרְדָא בְכָל אֶתְר דְתִתְסְרָךְ טְרִפָה וְאֵינהָ חַיָה, דְבָכָל אֶתְר דְתִתְסְרָךְ בְּבָר בְּשׁ בְּחוּבִין דִילָה קְטִילָת.

וְעוֹד שְׁכִינָתָא אֵיהִ מְצָוֹת אָסִיפָת נְבוּנִים יְמָא דְאַוְרִיִּתָא, דְאַתְמָר בְּהָוָן דְגִים וְחַגְבִּים אַיְבָן טְעוֹגִין שְׁחִיטָה, וּאַיְנוֹן תַּלְמִידִי דְבִי רַב דְמַתְרָבִין בְּיְמָא דְאַוְרִיִּתָא, דְעַלְיִיהו אַתְמָר אָסִיפָתָן הִיא הַמְּתָרָת אָתוֹן, הַדָּא הוּא דְכַתְיב (במדבר יא כב) יָאָסָף לָהֶם וּמַצָּא לָהֶם, הִיא הַמְּתָרָת אָוֹתָם מְשִׁחִיטָה וְדָאי.

וְגַדְפּוּי דְשְׁכִינָתָא אַיְנוֹן בְּפֻזְזִי דִם חַיָה אוֹ עֹוף, דְאַיְנוֹן בְּגַפִי יוֹנָה, וְאַלְיִין אַיְנוֹן בְּגַפִי מְצָוָה, דְמַכְסִין עַל דְמֵיהָן, הַלָּא שְׁלַטִין עַלְיִהו בְּלֵבִין דְאַגּוֹן חַצִיפִין, דְאַיְנוֹן מְלָאָכִי חַבְלָה (ובלהו), וְדָלָא אַשְׁתָמֹדָעָן בְּהָוָן

מְאֵרִי חֹבֵין, (הרי) **הַכִּי הַדָּם הַוָּא הַנֶּפֶשׁ, וַעֲפָרָא דְמַכְסִיא**
עַלְיוֹ רַמְיוֹן (דברים לב מג) **וַכְּפָר אַדְמָתוֹ עָמוֹ.**

וועוד **שְׁכִינַתָּא אֵיהִי בְּדִיקַת סִימְגִי חַיָּה אוֹ עֹזָה, מִבְנֵי**
בְּשָׂא דְדָמִין לְחַיּוֹן וּבְעִירֹן וּעֲופִין, דְעַלְיִיהוֹ
אַתְמָר (שמואל א יד לד) **וַשְׁחַטְתָּם בְּזֹה, בְּדֹוקְכָמוֹ זֹה, דְאַינְנוּ**
סְבָלִין מְכַתְּשִׁין, כִּמְהָא דְאַוְקְמוֹהוּ כִּי עַלְיךָ הַוְרָגְנוֹ כָּל
הַיּוֹם (תהלים מד כג), **בְּכָל יוֹמָא לְאַמְגִיחֵין צְלָוֹתֵין, וַבְּדִיקָה**
לוֹזָן קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא בְּכָמָה מְכַתְּשִׁין, וְאַמְרֵין זֹה לְזֹה
בְּצְלָוֹתֵין, קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא פְּרִיךְ לְזֹן מְדִינָא דְבָעִירֹן
וְחַיּוֹן דְאַרְעָא, וְאַעֲילָל לְזֹן לְמַהְיוֹן לְזֹן חַוְלָקָא בְּמַלְאָכִיא,
דְאַינְנוּ חַיּוֹת הַקָּדֵשׁ, דְקָרָאָן זֹה לְזֹה וְאַמְרֵין קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ, דָא אֵיהּוּ (קָדוֹשׁ) דְאַתְקָדֵשׁ שְׁמֵיהָ קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
הַוָּא עַל יָדֵיהָ, וַיְהָא לֵיהָ חַוְלָקָא בֵּיהָ.

וועוד **וַשְׁחַטְתָּם בְּזֹה דָא אַלְפָה דְלִית גוֹזָן יוֹדָה, דְבִיה**
דָן קֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָּא כָּל גַּזְיָין, וְעַל כָּל אַלְיָין
דְקָטְלִין חַד לְחַבְרִיהָ, וְעַל כָּל אַלְיָין דְגַזְלִין יְהוּ"ה אֵיהּוּ
דָן, דְאַתְלָבֵשׁ בְּתָהָו וּבָהָו וְחַשְׁךְ וְתָהָו, וְדָן בְּהָוָן אַרְבָּעָ
מִתְוֹת בֵּית דִין, וַיהָא אַוְקְמוֹהוּ בְּלָהָו בְּאַתּוֹן, י' גַּחְלָת,
ו' שְׁלַחְבָּא, ה'ה גַּוְגִין וְנַהֲרִין דְבָרָא דָא אֵיהּוּ שְׁרָפָה,
(דברים ד כד) בַּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אָוָכְלָה הַוָּא, סְקִילָה
בְּתִלְתָּ אֲבָנִין י' י' י', וְאַיּוֹן יְהוּ"ה כ"ו, וְד' אַתּוֹן י' י'

י', הַרג בְּחֶרְבָּא, י' רִישָׁא דְּחֶרְבָּא, ו' גּוֹפָא דְּחֶרְבָּא, ה'ה
תְּרֵין פְּפִיּוֹת דִּילָה, חֲנָק ו' (ס"א נ') אַתְעַבֵּיד חֻוֶּט כְּגַוְנוֹא
דָא זַרְקָא וְעַלָּה י' דַעֲזָקָא בְּחוּטָא לְמַהֲוִי בְּרִיךְ לְהַעַל
צַוָּאָר, וְרוֹזָא דְמַלָּה (בְּמִדְבָּר כו'ג) אַבְינָנוּ מַת בְּמִדְבָּר, מַק"ף
וְהַולְ'ךְ אַבְינוֹן ה'ה, חַד מַקְפָּה לֵיה וְחַד הַוְלָה, עַד דְּחַנְקָין
לֵיה, וּבְגַיֵּן דָא אָמֵר קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רָאוּ עַתָּה כִּי
אָנָי אָנָי הוּא, אָנָי אָמִית וְאַתְּחִיה, מְחַצֵּתִי וְאָנָי אָרְפָּא
וְאָנָי מִידִי מִצְיָל (דברים לב לט).

ו' עַז, גְּבוּהָ חַמְשִׁים אַמָּה דָא ה' דְּסַלִּיקָת בֵּי לְחַמְשִׁין,
זַרְקָא קַו דְּחַנְקָת בְּתִלְתָּ אַתְּוֹן, דְּשְׁכִינָתָא תְּתָא
אַיִּהֵי דָן אַרְבָּע מִיתּוֹת בֵּית דִין, אַיִּהֵי חַנְקָת לְחַיְיבָא,
וְהַרְגָּלָן, בְּשִׁרְפָּה וּסְקִילָה, וּבְגַיֵּן דָא רָאוּ עַתָּה בֵּי אָנָי
אָנָי הוּא, הַדָּא הַוָּא דְּכַתִּיב (וַיָּקֹרְא כו' כה) וַיִּסְרַתִּי אַתָּכֶם אָפָּע
אָנָי וּגְמָר, וּכְמָה דְּבָשְׂמִיה קָטִיל לְמַאן דְּאַעֲבָר עַל
בְּרִיתּוֹת וּמִיתּוֹת בֵּית דִין דְּאֹרְיִיתָא, הַכִּי מְסִי וּמְתִיחָה
בְּשִׁמְיה לְמַאן דְּמַקְיִים לָזָן.

וְעוֹד מִצּוֹת גְּזֹלוֹת הַעֲנִי בְּבַתִּיכֶם דָא שְׁכִינָתָא, דְמַאן
דְּגַזְוִיל צְלֹוֹתָא דְאַיִּהֵי צְדָקָה לְצְדִיק ח"י עַלְמָין,
כְּלִיל ח"י בְּרָכָא, פָּאַלוּ גְּזֹיל לֵיה חַיִים דִילִיל הַאַיִּהוּ
שְׁכִינָתָא, דְאַתְּמָר בָּה (קהלת ט) רָאה חַיִים עַם אֲשֶׁר
אַהֲבָת, וּבָנָן מַאן דְּגַרְעָ מְעַנְגָּ שְׁבָת, פָּאַלוּ גְּזֹיל לֵיה

שכינתיה דאייה שבת בת יחידה, ודא גרים דאתגוזילת מביה בגולותא, הדא הוा דכתיב (ישעה נ א) ובפשעיכם שלחה אמרכם, ותיזבთא Mai ניהו והשיב (דף ס ע"א) את הגולה אשר גזל (ויקרא ה ג), דיחזיר שכינתא לאתרה, או את העשך אשר עשך (שם) דא קודשא בריך הוा דאתפרש מיניה, דשכינתא אתקריאת מצות עשה מסטרא דימינא, ומצוות לא תעשה מסטרא דשם אלא, ותורה אתקריאת מסטרא דעמדוֹת דאמצעיתא, וכל מאן דגוזיל או עשך באורייתא, ובמצוות עשה ולא תעשה, אבל גזול שכינתא מדרכוֹי קודשא בריך הוा.

ובכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת מצות ברית מילה, מאן דגוזל בברית ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, אבל אפיק מרשות הייחיד לרשות הרבהים, וגרם למחיי שכינתא נפקא מאטרה דאייה ארץ ישראל רשות הייחיד, וגללה אותה בין אומין דעלמא דאיןון רשות הרבהים, הדא הוा דכתיב (ישעה נ יא) ובפשעיכם שלחה אמרכם, ובגין דא לא תעsha את שם יהוה אלהי"ך לשוא (שמות כ ז), מאן שם יהוה דא שכינתא, לשוא דא עבודה זרה דגלהת פמן.

ועוד אייה תשובה يوم הקפורים, כלילא מעשרה ימי

תשובה דאיגנון י"ה, يوم הփורים דא ה' קלילא מחייב
צלותין, עשרה ימי תשובה דא י', לקבל שבים דא
ו"ה, כל מאן דחוור בתיזבטה פאלו חזר ו"ה עם י"ה,
יעקר לא לסקא כלא במחשבה דאייה יוד ה"א ואיזו
ה"א.

ובגורה תפין סמא"ל דאייה יציר הרע, וכל מאן
דייטגבר על יצירה פאלו הויה מתגבר גבורה
על סמא"ל בדינא לגבי בניו, ובגין דא אמרו מארי
מתניתין, איזהו גבור הכבוש את יצרו, מיי הכבוש,
כמה דאת אמר (בראשית א כח) וככשיה, דיהא כבושא תהות
ידיה, כלבא דאייה כבוש וקשר תורה ידי דבר נש.
וצריך בר נש לקבל לא עליה חמיש עפניין, בגין עפני
דגרים לה' ועריא דגלה בגלותא, ואתקראית
עניהם סורה לא בוחמה, ואבא ואמא איבון נחתת
בימינא ושמאלא, לקבל לא בהון ו"ה, דאיגנון תורה
ומצויה, ורוא דמלה ושב ורפא לו (ישעה ו), ודא אייה
שובה ישראל עד יהוה אלהי"ך (הושע יד ב).

ועוד מצות פריה ורביה דא שכינתא, לא תהו בראש
לשבת יצרה (ישעה מה יח), כל תלמיד חכם דמנע
מיןנה עונת קראית שמע פאלו מנע מיננה ברכאנ
מלעילא.

שִׁית סְטָרִין אִגְנוֹן דְכַלְילָן בָּאת וּ, דָאִיהוּ (בראשית א' יא) עַצְמָה עֹשָׂה פָּרִי, מִאן פָּרִי דִילִיה יִ, דָאָת וּ אִיהוּ עַנְפָא דָאִילָנָא, דָאִתְפָּרֵשׁ לְשִׁית עַנְפָּין, וִמְשִׁית לְעַנְפָּין דָלִית לוֹזָן חֹשֶׁבָן, יִ אִיהִ אִיבָּא עַל כָּל עַנְפָּא וּעַנְפָּא דָאִיהוּ וּ.

קִם סְבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי חֹזֶר בָּהּ, אִילָנָא הוּא וּ, אִיבָּא דִילִיה יִ הָכִי הוּא וְדָאִ, אָבָל עַנְפָּוי לְעַיְלָא אִיהוּ הָעַלְלָה וּשְׁרַשּׁוֹי הָתְתָאָה, וּמִאן דָאִפְרִישׁ עַנְפָּא מִיגִיה דָא אִיהוּ מִקְצֵץ בְּגַטְיעָות, וְהָכִי אַתְקַצֵּץ אִיהוּ מַעֲלָמָא דִין וּמַעֲלָמָא דָאִתִּי.

וְעוֹד מִצּוֹה לְאַתְעַסְקָא בָּאוּרִיִּתָא יוֹם וּלִילָה, הָדָא הָוּא דְכַתִּיב (יהושע א' ח) וְהָגִית בּוּ יוֹם וּלִילָה, וּכִי יָכַיל בָּר בְּשָׁ לְאַתְעַסְקָא בָּאוּרִיִּתָא בְּכָל יוֹמִי וּלִילִי בְּכָל יוֹמּוֹי, וְהָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לִית בָּא בְּטַרְוְגִּיא עַם בְּרִיוֹתִיוֹן, אָלָא כָּל מִאן דָקְרָא קְרִיאָת שְׁמָעָ בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבָקָר, בְּאָלוּ מִקְיִים בּוּ וְהָגִית בּוּ יוֹם וּלִילָה, בְּכָל פְּקוּדִין אִיתְ מִפְּיָהוּ דְתָלִין בְּפָרִי אִילָנָא, מִפְּיָהוּ בְּעַנְפָּין, מִבְּהֻן בְּשְׁרַשִּׁין, מִבְּהֻן בָּאִילָנָא, וּבְגִין דָא אַתְקִרִיאָת אָוּרִיִּתָא עַצְמָה, וּכָל מִאן דָאָכָל מִפְּגִיה וּאָכָל וְחַי לְעוֹלָם.

וְאִית אִילָנָא לְתַתָּא, דְעַנְפָּוי וּשְׁרַשּׁוֹי וְגַופָּא וְאִיבָּא

דיליה, כלחו שם המות ודא סמא"ל, מאן דא עבר על אורייתא, אתשקייא מההוא אילנא ואטפרגס מיגניה, ועליה אטמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנה מות תמות, ומפטרא דיליה חי צער.

וועוד שכינתא איה מצות העמדת מלכא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עלייך מלך, ובכיבור כל זמנא דלית שכינתא באתרה לית מלכא, ובגין דשכינתא איה מלכות על בר נש, אטמר ביה שום תשים עלייך מלך, למשׁוּי ישראל בה כלחו בני מלכים. (דף ס ע"ב) דלית מלך بلا מלכות, דבגלוותא שפחה תירש גבירתה, ובזמנא דיי' משיחא אטמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרשותה הטובה ממגה, איה מלכויותה, איה כרסיה, איה עטרת דיליה, למלכא דאית ליה מאנא דיקר ואיה מhabba לגביה, לזמנין שי ליה עטרה על רישיה דא תפליין דרישא, לזמנין קשור ליה באצבעא ודא תפליין דיד, לזמנין שי ליה תהותיה ואתקרי כרסיא דיליה, לזמנין עbid מיגנה לבושא.

ובען דאייה מרחקא מן מלכא, אטמר במלכא (ישעה ג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אמרת אל תראני שאני שחרחרת (שיר א), ובגין נשא דאינון שטיין

מִסְתְּכֵלִין בְּלֹבֶשׁ, וְאַחֲרֵנִין הַכִּי מִסְתְּכֵלִין בְּגֻפֶּא, וּבְגִלוּתָא כְּלַהוּן שְׂטִיעִין, אֲבָל פְּקַחָא חַכִּימָא אֲסַתְּכֵל מַלְגָּאו, וְכֵד יִתְיִ פִּירְקָנָא אֲתִפְשֵׁט מַלְבּוּשִׁין דְּקַדְרוֹתָא, וּזְרִיקָה לֹזָן עַל אָוְמִין דְּעַלְמָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שמות י כב) וַיְהִי חִשְׁךְ אֲפָלָה וְגֹמָר, וְלֹכֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיָּה אָוֶר בְּמוֹשְׁבּוֹתָם.

דְּבָהָהוּא זְמָנָא דְּאַתְּלִבְשָׁ בְּאַלְיִין לְבוּשִׁין, אֲפָמָר בְּיה (דברים לב כ) וַיֹּאמֶר אָסְתִּירָה פָּנֵי מֵהֶם, לְבָתָר דְּאַתִּפְשֵׁט מִבְּיִהוּ וַיִּירָא הָעָם אֶת יְהוָה (שמות יד לא), וְכָל יְבוּקִין אֲחֹזִין לֵיה בְּאַצְבָּע, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שם טו ב) זֶה אָלִי וְאָנוּהוּ, וּבְגִלוּתָא יִשְׁתְּחַשֵּׁךְ סְתָרוֹ (תְּהִלִּים יח יב), וּבְגִינֵּן דָא אָמֶר דְּנִיאָל (דְּנִיאָל ב כב), יְדַע מָה בְּחַשׁוּכָא וּבְהַרְא עַמִּיה שְׁרִיה, וּבְהָהוּא זְמָנָא דָאֵיה בְּחַשׁוּכָא מִתְּלִבְשָׁ בְּתָהוּ וּבְהָוּ וּבְחִשְׁךְ וּתְהָוּם, כִּכְלִיל אַתְּוֹן אִינּוֹן בְּפְרוֹדָא וְלֹא מִתְּיִחְדִּין תִּפְנוֹן, וּלְבָתָר דְּגַפְּיק מִבְּיִהוּ, וַיְהִי יְהוָה לְמַלֵּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הָהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשָׁמוֹן אֶחָד (זכריה יד ט).

בְּהָהוּא זְמָנָא כָּל חִינּוֹן יִתְעַרְוּן בְּגִגְוָנָא, וּכְנַפְיִים פְּרוֹדוֹת מַלְמָעָלה לְקַבְּלָא לֵיה בְּחִדּוֹת, וּבְלַהוּן יְהֻן רָצִין וּשְׁבִין בְּגִגְוָנָא, וּשְׁלִיחָותָא לְגִבְּיהָ, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (יחזקאל א יד) וְתְּחִיּוֹת רְצֹוא וּשְׁוֹב כְּמַרְאָה הַבָּזָק,

לברא לישראל, ובהו זמנא הלו את יה' מן הארץ תנינים וכל תהומות וגמר (תהלים קמץ ז), בלהו לעילא ולתתא מה דאתברי עד יתוש עירא, בלהו משבחין לייה, כי מלאה הארץ דעה את יה' כמים לים מכפים (ישעה יא ט), בהו זמנא יתקאים קרא, (עפניה ג ט) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם יה' וגמר.

בהו זמנא אתبني ביתא דשכינתא דאייה בית הבהיר על ידא מקדשא בריך הוא, דאתמר בה (זכירה ב ט) ואני אהיה לה נאם יה' חומת אש סביב, ואני אבנה איבנו אבגין טבין אתبني מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית ל א) ואבנה גם אנכי מפנה, בטיעין קדישין, הדא הוא דכתיב (ישעה ס בא) נוצר מטעי מעשה ידי להתפאר, ובגינא דברי מקדשא תהא בנואה מפספא ודבאה אבגין יקירים, ותהא מركמא מכל צורא דעובד דבראשית, ועלה בהרא ירושלים לעילא, לעילא מركמא מכל מיגני גוגין דבהורא, ורוא דמלחה ירושלים הבנויה בעיר שכבה לה יחדיו (תהלים קכט ג), דאנ Hera על גבוי.

בהו זמנא אתקים בישראל (ישעה ס ב) לא יבא עוד שמשה, וירח לא יאסף וגמר, ואתעד שיר

השירים בעולם, ואדליק גהורא על זיתא ושרגא,
דיישראל אינון פטילה, אוריותא משחא, שכינתא
שרגא, הדא הוא דכתיב (איוב כט ג) בהלו גרו עלי ראשי,
בזהוא זמגא אמר בשכינתא, וחלה נעלז (דברים כח ט),
נעלו דקדשה בריך הוא, לקיים בית של בעליך (שמות ג
ח), ואתייחד בשכינתה, דאתקריאת חליצה, ואיהו
חולץ הבעל, ולא צריכין לאתחברא בארכ יבום
לעולם, דאתמר בה (רות ד) זואת לפנים בישראל וגומר,
שלף איש נעלו ובתנו לרעהו, מי נעלו דא כבויי,
ההוא דאתמר בית (שיר ד יב) גן בעול, אתפתח ההוא בעול
מפתחה, בגין דלפתח חטא רובץ (בראשית ד ז), את עבר
ההוא חטא ואתפתח תרעא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיח
ט) זה השער ליהו"ה, ויחzon תפמן שכינתא, דאתמר בה
זואת לפנים בישראל.

דבר אחר זואת לפנים בישראל על הגאותה ועל
התמורה, על הגאותה דא שכינתא עלאה דאייה
עלאה, ועל התמורה דא שכינתא (ד"ס ע"א) כתאה, דאייה
תמורה בההוא דאתמר בית אל תמירני בו, ואינון ה"ה,
זואת דא בן ובת, ישראל דא אב, בגין דא למתתא אייה
תמודות אתוון יהו"ה באדנ"י, אבל לעלם דאתמי לית
תמורה, כמה דאוקמו מהאר מותגיין לא בשאני

נכְתֵב אֲנִי נָקְרָא, בַּעוֹלָם הַזֶּה נָכְתֵב בַּיהוּה וּנְקָרָא
בַּאֲדָבֵי, וּבַעוֹלָם הַבָּא נָכְתֵב בַּיהוּה וּנְקָרָא בַּיהוּה.
וְעַד שֶׁלֶף אִישׁ גַּעַלּוֹ, דָא גַּופָא דָאִיהִי אַתָּה כָּלִי
דִּילִיה, וְדָא מַטְטוֹרוֹן, וְגַתְנוֹ לְרַעַהוּ, דְלֹזְמָבִין
אַשְׁתַּפְחָה בֵּיה עַמְינָדָא דָאַמְצָעִתָּא, וְלוֹזְמָבִין צְדִיק,
וְלוֹזְמָבִין שְׁכִינָתָא עַלְאָה אִיהִי תַּעֲזֵה בֵּיה, וְלוֹזְמָבִין
שְׁכִינָתָא תַּתָּא הִיא תָּמוֹרָה בֵּיה, וְדָא אִיהִי גַּן בְּעוֹלָם,
וּבֵיה מַעַיִן חַתוּם, דָאִיהִי שְׁכִינָתָא, י' כָּלִילָא מַעַשָּׂר
סְפִירָן, י' מַן מִיטְטוֹרוֹן.

כָּל סְפִירָן פּוֹעָלִים בֵּיה בְּהָאִי עַלְמָא שְׁפָלה, וּבֵיה יְבוּם
וְחַלִּיכָה וְגַט פְּטוּרִין, וְכָל אַתָּוֹן בֵּיה אַיְנוֹן תָּמוֹרָת,
כְּגוֹן מַצְפֵ"ז, וְאִיהִי בְּעִילָת חָגִין וּזְמָבִין וּיוֹמָנִין טְבִינִין,
בְּעִילָת דָלָת בְּפָנֵי לוֹזִין, בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים דָאִיהִי עַלְמָא
דָאַתִי, לֹא אַתְקָרֵי יְהוּה בַּאֲדָבֵי דָאִיהִי דִין, וְאִיהִי
בָּעַל, בְּעִילָת דָלָת, וְאַיְנוֹ נוֹעַל הַדָּלָת, אֶלָא אִיהִי
פְּתִיחָא לְקַבֵּל שְׁבִים, וּבְגִין דָא יוֹם הַכְּפֹרִים אָסּוֹר
בְּבְעִילָת הַסְּבָדָל, דָלִית יְחִידָא בֵּיה לְקוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינָתָא, דְלֹזְמָבִין אִיהִי שְׁכִינָתָא, וְאַסְתָּלָק קֹדֵשָׁא
בָּרִיךְ הוּא, וְלוֹזְמָבִין קֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וְאַסְתָּלָק
שְׁכִינָתָא.

וּבְגִין דָא עֲונַת תַּלְמִידִי חִכְמִים בְּשַׁבַּת, דְבִיוּמִין דְחַולָ

דְּשָׁלֵיט מִטְּטוֹרֹן אָתָּמָר (יחזקאל מד ב) יְהִי סָגוּר שְׁשָׁת יָמִי הַמְּעֻשָּׂה, בֵּיה אֵיה סָגִירָא תְּרֵעָא, וּבֵיּוֹם הַשְּׁבָת יִפְתָּח, יִפְתָּח תְּרֵעָא, וַתִּפְיק מִינָה שְׁכִינַתָא לְאַתִּיחָדָא עִם בָּעֵלה, וּבְהַוָּא זְמָנָא אַתְקָרִיאת כּוֹס מְלָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (דברים לג כג) וּמְלָא בְּרֵבֶת יְהוָה יְם וְדָרוֹם יַרְשָׁה, דְבִיוֹמֵין דְחֹל אַתְקָרִיאת יִבְשָׁה בְּמִטְּטוֹרֹן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית א ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָקוּז תְּמִימִים מִפְתָּחָת הַשְּׁמִימִים אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתָרָא הַיְבָשָׁה.

וּבְזַמָּנָא דְאַתְמָלִיאת אָתָּמָר עַלְהָ (תהלים קטו יג) כּוֹס יְשֻׁועָת אֲשָׁא וּבְשָׁם יְהוָה אֲקָרָא, כּוֹס אֵיהָ אֱלֹהִים בְּחַשְׁבָן, דְסַלִּיק לְחַשְׁבָן כְּבָנוֹי, בְּמַאי אַתְמָלִיאת בָּאת יְ', וְאַתְעַבִּידָת כּוֹסִי רֹוִיה, וּבְגַיִן דָא כּוֹס צָרִיךְ עֲשָׂרָה דְבָרִים וּכְו').

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר, אִם תַּחֲנֵה עַלְיִ מְחַנֵּה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תַּקְוֹם עַלְיִ מְלַחְמָה בְּזֹאת אָנָי בּוֹטָח (תהלים כט ג), בְּזֹאת בּוֹדָאי אָנָא בְּעִינָא לְאַתְקָפָא, בְּהָאִ קָרָא דְדוֹד, קָוָם דָוָד הָא זֹאת דִילָךְ לְגַבֵּן, אַהֲרֹן פְּהַנָּא קָוָם מְשֻׁבְטָה הָא זֹאת דִילָךְ לְגַבֵּן, דְאָתָּמָר בָה (וַיִּקְרָא טו ג) בְּזֹאת יָבָא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדְשָׁה, קָוָם רַעִיא מְהִימָנָא לְאַגְנָא עַל זֹאת דִילָךְ, דְאָתָּמָר בָה (דברים ד מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם

משה, דהא כמה מאריך מגיחי קרבא קא אתין לאגחא עלה, קומו נביאי קשות דהא זאת דילכון לגבן, דקא הויתון מתבבאין, עלה אמר (ירמיה ט כב) אל ית hollow חכם בחכמתו ולאל ית hollow האבור בגבורתו וגומר כי אם בזאת, זאת אשיב אל לביו על פון אוחיל לו (אייכה ג כא).
 קומו אבון מאריך דברית, דהא זאת הברית דילכון ביגננא, דאמיר בה (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אובייכם וגומר, ובגינה אמר קוידשא בריך הוא (שם יב) זכרתי את בריתך יעקב, קום שלמה מלכא דאנת שלם דילה, קומו למותי עוז לגבה בהאי קרבא, בער בער דאנת מאריך מפתחן דואצרים דמלכא, דכל מאני קרבא דמלך בא hon, קום אפתח היכלא, אדב"י שפתה תפתח, ופי יגיד שבחיי דמלך עלה, דהא היכלא (עלאה) דיליה איה, טול רשו ואפתח היכלא בגין יקרה דשביגנתא.

פתח ואמר זרק"א מק"ה שופ"ר הולך סגולת"א, אדהבי היא עולימא קא בחיי (רעיא מהימנא פתח רב שמעון) ואמר, רעיא מהימנא אנת אייה מאריך דקירתא, דריעיא דואיל בעאנא, בגין דובין זאבין ותיזון בישין דקא אתין למיכל עאנא. (דף סא ע"ב) ארחה דיליה למותי קירטה בהדייה לזרקא אבגין לגבייהו, למותי עאנא

בtier מחייב בישן קום נטיל קירטה בידך, פתח ואמר זרק"א, שכינתה קדישא, אנת הוא קירטה קדישא דקידשא בריך הוא דבך, אזדריקו תלת אבגין דאיןון סגולת"א, תלת אבגין יקירין דאיןון תלת אבהן, ואנת אבן יקרא על כלחו, תגא ברישא דכלחו, עלך אמר (תהלים קיח כב) אבן מסוי הבוגרים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתה מצבה יהיה בית אלהים (בראשית כח כב), אנת הוא דאטמר עלך (דניאל ב לה) אבגא די מהת לצלמא ויהות לטור רב ומלאת כל ארעה.

ואיה תגא בגונא דאם ברישא דחויטה דזרק"א, אבגא כלילא ומטעטרא (נ"א מוקלחת ומעוטרת) באבגא בריש עזקה, וכד אית ישראל משכילים בחכמה דאייה י' מחשבה עלאה, ידען לזרקא לה להאי אבגא דאייה בת יחידה, לההוא אטר דאטגורת, בגין דברתא באבא אתעבדת, הדא הו דכתיב (משל גיט) יה"ה בחכמה יסד הארץ, בחכמה דאייה אבא יסד ברתא דאייה ארץ הדום רגליו.

וההוא חוט דיליה אייה ו', דאבגא דאייה תגא עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה, ובגינה אמר ודאשתמש בתגא חלה, אייה בתר תורה ודאי, התלת בתריין איןון, בתר תורה ובתר בהונגה ובתר מלכות,

וכתר תורה (נ"א ובכתר שם טוב) על גביהו, והאי **אבנא** איה י' בריש א, ואיה י' בסופה, עליה אתמר (ישעה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיה (נ"א ואיה) יוד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יוד ה"י וא"ו ה"י), פليل עשר ספרון, דאיןון (ס"א דאייה) בעוז סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו כליהו מארי מתיבתא ואמרוי, רעיא מהימנא כמה אנת תקייה לזרקה אבנא, זהא מטה לאתר דלית מאן דידע אתרהא, ומלאcin קדישין שאליין בגינהה איה מקום כבודו להעריצו, דלית מאן דידע מקומו, כד סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין כליהו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה ממוקמו, אף על גב דאייה זעירא לחתא, לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנט תפנן, באבנא זעירא דזריקת אודעוזו רקיעין עד אין סוף, ומלאcin עד אין תכילת, וכל מארי מתיבתא כליהו אודעוזו ונפלו בנפילה אפים, מקיומיהו קדמיה, ואמרו וכי באבנא זעירא הא, כל שכן מאן גיח עמך בסיפה, דאתمر בה (תהלים קמט ו) רוממות אל בגרונם וחרב פיפורות בידם, דאייה קריאת שמע, חרבא דילך דאנט תקינות לך (נ"א לה), דבה קטילת למכרי, הדא הוא דכתיב (שמות ב יב) ויפן כה וכלה וגומר ויה את המכרי,

כ"ה וכ"ה סלקיין לחמשין אתוון דמייחדין בהון לקידשא בריך הוא פעםים שמע ישראל יהוה אלהיבנו יהוה אחד, דאית בהון כ"ה אתוון תרין זמגין, וסלקיין לחמשין תרעין דביבנה, דאייה ח' תמיןאה מעשר ספרין מחתאתה ולעילא.

י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, תרין פפיות דיליה ה"ה, גרתקה דחרבא אהיה, והכי לחתטא ברתקה דהאי חרבא אדב"י, ואיהו יאדונה"י לחתטא, יאהויה"ה לעילא, (נ"א יהו ההו יה"ה), ורוא דמלחה (שמות טו א) אז ישיר משה תמניא אתוון בחיבורא לעילא, (ישעה נח ט) א"ז תקרה ויהויה יעגה לחתטא, ומאן יכול ברומחא דיליה דאייה רמ"ח תיבין דקריאת שמע, אגח קרבא לרבי שמעון וחברוי, ב חזי מי בייחו חילא ותקיפנו דיליה, דהא אייה אתער עלאין וחתאין, ויודעינו כל עלמין עלאין וחתайн ובאונמה לכל חילין לעילא וחתטא למחיי בעוריה, אגח לייה. קום רבוי שמעון זריז גרמא במאני קרבא דיליה, ב חזי מי תקיפו וגבורה דיליה.

קם רבוי שמעון פתח ואמר, זרק"א מק"ף שופ"ר הוליך סגולת"א, קם ונטיל תלת אבני דיןון יי"י, ואבנה עלאה דאייה בקירותא, תגא בחוטא הא